

Aaaaahhhchhhhh!

Vydechla jsem si v pátek před Velikonočkama, když jsem za sebou v kanclu zabouchla dveře. A letěla dolů do vestibulu, kde jsem měla spicha s kolegyní, která mě popovezla domů, abych nemusela do socky.

“Booooožeeeee, tys tak hodný páááán, jáá mááám faaakt dovolenooooouuuu!!” Volala jsem v duchu do prostoru. Kdyby to nebylo blbý, řvala bych to nahlas, ale to by se asi v práci trochu divili. Byla jsem šťastím bez sebe, protože jsem před sebou měla celých 10!!!! 10!!! dní VOLNA!!! Takový bohatstvííí. V tuhle dobu pro mě ještě stokrát cennější, protože prostě uteču tý covidový hnusobě ve společnosti.

Cestou domů jsem viděla něco, co ešče nikdá. Pole plný.....čápů!!! Nebylo samo úplně jako plný, ale ty ptáci se počítali na desítky. Opravdu. Tolik pohromadě jsem jich vážně ešče nikdá neviděla. Nejvíc před pár lety při návštěvě Peti AP v Ostravě. Tam k mému překvapení značný počet čápů okupoval lampy veřejnýho osvětlení podél silnice. Taky dost zajímavý obrázek. Teď jich tady ale byly fakt mraky. Elegantní ptáci, který stejně jako krkavce, oblibuju se, procházeli po poli sem a tam, či postávali a pravděpodobně si dávali odpočinkovou pauzičku po dlouhým letu z teplých krajin. Jaro je fakt tady!!!

A taky jo. Bylo krásný počasí a já teda musím říct, že to přesunutí dovolený o týden dopředu, který jsme oproti plánům museli udělat, se ukázalo jako naprosto geniáááální! Protože po celých těch deset dní bylo naprosto lůkcůsně. Taky to vedlo k tomu, že zcela samovolně došlo k pozastavení stavebních prací a až na malou výjimku se pobývalo pořád jen venku a plnýma douškama se užíval prohřívající se vzduch a neskutečnej řev ptákůch ☐. Za což jsem byla kvůli panu staviteli ráda. Neb jeho přemluvit k přerušlení stavebních prací je nemožný. Já ho chápu, ale taky chci, aby furt jen nestavěl, aby si taky dělal něco, co není jen povinnost, i když povinnost, která ho tak jako baví. Ale fšící víme, že všeho s mírou. Fšící, krom jeho teda.

Překvapil už při příjezdu domů, kdy navrhnul, že pro tentokrát prostě ohaříky jen vypustíme na zahradu, sedneme si tam s nima a dáme si kávičku. Jooooo! JO! Tomu říkám supr zahájení dofči. Bylo krásně. Odpolední sluníčko hrálo a veškerá zvěřina se šmrdolila kolem nás. Rumoušek se posléze rovnou i nasáčkoval k nám na lavici, aby ho nááááhodou,

náááhodou v tomhle nepředěšel Mouses. Ten ale neměl čas. Krom toho, že se po kastraci až tak nemazlí, což, je teda škoda, musel nutně útočit na Taliprtku, která provozovala to jediný, co jí baví - sčítala myše.

A my si jen tak seděli a čučeli a povídali si. A Rumoušek nás ovíjel jak liána □ . Dobře bylo a to nejen tohle páteční odpoledko. Večer jsem pak špuntla prosečko a při venčení pozorovala nádhernou oblohu osázenou diamanty hvězd. Všude kolem byla tma, ticho a jen občas z pastvin zabučela nějaká kráva nespavec, jinak vůůůbec nic. Dovolená začala!